

ВИМОГИ ДО МАТЕРІАЛІВ (ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ) КОНФЕРЕНЦІЇ

До друку приймаються матеріали, які раніше не були опубліковані, не є перекладом опублікованих текстів, не запропоновані до друку в інші видання.

Рівень унікальності авторського тексту перевірятиметься за допомогою програмного забезпечення «Unichекk».

Матеріали конференції (тези доповідей) публікуються українською мовою, зарубіжних авторів — англійською або українською.

Текст подавати в електронній формі. Файл має бути створений у редакторі Word і збережений у форматах doc, docx або rtf. У назві файлу вказати прізвище учасника й ініціали. Наприклад: «Тези_Петренко.О.В.».

СТРУКТУРА ПУБЛІКАЦІЇ

ПРИЗВИЩЕ Й ІНІЦІАЛИ АВТОРА (АВТОРІВ) ПУБЛІКАЦІЇ українською і англійською мовами.

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА (АВТОРІВ) ПУБЛІКАЦІЇ (українською і англійською мовами): прізвище, ім'я, по батькові, науковий ступінь, учене звання, місце роботи, посада.

Міжнародний індивідуальний алфавітно-цифровий код науковця — ORCID iD (zareєstrуватись на сайті <https://orcid.org/signin>).

НАЗВА ПУБЛІКАЦІЇ (українською і англійською мовами) має бути стисла (до 10 слів) і відповідати змісту доповіді. У назві слід уникати словосполучень «Дослідження питання...», «Деякі питання...», «До проблеми...», «До питання...». Скорочення слів у назві не допускаються.

ТЕКСТ ПУБЛІКАЦІЇ. Обсяг (без інформації про автора і списку використаної літератури і джерел) — 3-5 сторінок формату А4 (5000-9000 знаків із проміжками). Прізвища в тексті слід писати із зазначенням ініціалів (імені чи імені і по батькові) перед прізвищем (наприклад: М. В. Лисенко, Микола Леонтович). В україномовних матеріалах імена і прізвища маловідомих зарубіжних митців, назви програмних творів, навчальних закладів, установ писати українською, дотримуючись чинного правопису (<https://drive.google.com/file/d/1p0moU61Yrg4RskpJYtIjxkiAa5vrd0mM/view>) (Правопис слів іншомовного походження. § 121–§ 139, с. 155–164) і Постанови Кабінету Міністрів України від 27 січня 2010 р. N 55 «Про впорядкування транслітерації українського алфавіту латиницею» (<https://ips.ligazakon.net/document/КР100055?an=7>), та (в дужках) мовою оригіналу (після першого згадування в тексті). Порядкові числівники й цифри (до десяти) в тексті писати словами. Дефіс (-), довге (—) і коротке (–) тире вживати правильно. Дефіс уживається у складному слові, а тому без проміжків

(наприклад, соціально-культурний), довге тире — між словами, а тому з проміжками. Коротке тире (–) використовується для позначення діапазону (без проміжків): 1920–1980 роки, С. 10–25. Абrevіатури обов’язково розшифровувати після першого згадування в тексті. Лапки — типографські: «», усередині цитат — “”. Нерозривний проміжок (комбінація на клавіатурі — Ctrl+Shift+проміжок) ставити між ініціалами і прізвищем (І.°В.°Петренко), числом і словом, з яким воно пов’язане (2022°рік, ХХ°століття, 235°с., С.°12–25), у загальноприйнятих скороченнях (і°т.°д., до°н.°е., та°ін.). Спеціальні музичні терміни писати мовою оригіналу (*staccato*, *rubato*, *diminuendo*) і виділяти курсивом. Тональності (*до мажор*, *сі мінор*, *фа-дієз мажор*) і звуки (*ре*, *мі-бемоль*) писати кирилицею і виділяти курсивом. Порядкові номери симфоній, концертів, сонат тощо писати словами. ВИНОСКИ (коментарі) — внизу сторінки. Нумерація виносок — посторінкова. Застосовувати функцію «Виноска» у програмі «Word». Знак виноски (арабську цифру з верхнім індексом) ставити перед комою чи крапкою, але після знаків запитання, оклику, трьох крапок. ПОСИЛАННЯ на цитовані чи згадувані праці оформити згідно з чинним ДСТУ 8302:2015 (<https://drive.google.com/file/d/1nvn6qugHFKDIZKeevaFhFFW5SWJjNvqy/view>), застосовуючи внутрішньотекстове посилання: у квадратних дужках надати відомості, достатні для ідентифікування об’єкта посилання — прізвище автора або назву праці, якщо прізвище автора не вказано, рік видання, за потреби сторінку цитати. Наприклад: [Копиця, 2013, с. 12], [Гусарчук, 2019]. Якщо текст цитовано не за першоджерелом, то навести пояснювальні слова: «наведено за:», «цит. за:» («цитовано за») і зазначити прізвище автора, рік видання праці, з якої запозичено текст, і сторінку цитати.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ І ДЖЕРЕЛ (ДО ДЕСЯТИ ВКЛЮЧНО). Писати мовою оригіналу, за алфавітом. Список оформляти згідно з ДСТУ 8302:2015 (<https://drive.google.com/file/d/1nvn6qugHFKDIZKeevaFhFFW5SWJjNvqy/view>). До списку вносити лише цитовані і згадувані праці. У бібліографічному описі статті зі збірника наукових праць, словника чи енциклопедії вказати прізвище й ініціали автора і назву тільки використаної статті, надавши опис збірника (довідника, енциклопедії), у якому її опубліковано, з усіма вихідними даними. В описі листування вказувати лише цитований (згадуваний) лист із зазначенням адресанта й адресата, часу написання, а також зібрання, у якому опубліковано лист, з усіма вихідними даними. В описі монографії (дисертації, автореферату) вказати загальну кількість сторінок, а в описі статті або листа — сторінки (від першої до останньої) тільки використаної статті або листа. В описі багатотомного видання вказувати не лише номер використаного тому, а й загальну кількість томів. В описі дисертації чи автореферату дисертаційної праці зазначити шифр і назву спеціальності та назву установи, у якій відбувся

захист. Не скорочувати назв книг, збірників статей, періодичних видань. Матеріали з мережі Інтернет (використовувати тільки ті, що опубліковані лише в електронному вигляді і не мають друкованої версії) супроводжувати назвою публікації із зазначенням її автора та датою звернення. Не посилатись на електронні ресурси неофіційного та ненаукового характеру, а також на підручники і науково-популярну літературу (вікіпедію). За достовірність фактів, дат, цитат, власних імен і посилань відповідають автори публікацій. Матеріали, що не відповідають зазначеним вимогам, або ті, у яких виявлено плагіат, редколегія розглядати не буде.

ПРИКЛАДИ ОФОРМЛЕННЯ МАТЕРІАЛІВ (ТЕЗ) КОНФЕРЕНЦІЇ

ГУСАРЧУК Т. В.

*Національна музична академія України імені П. І. Чайковського.
Доктор мистецтвознавства, доцент, професор кафедри історії української музики та
музичної фольклористики (Київ, Україна).*

*Husarchuk, Tetjana. Ukrainian National Tchaikovsky Academy of Music. Doctor of Art
Criticism, Associate Professor, Professor at the Department of History of the Ukrainian Music
and Musical Ethnology (Kyiv, Ukraine).*

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-8067-4010>

© Гусарчук Т. В., 2023.

ПОГЛЯДИ ГРИГОРІЯ СКОВОРОДИ У СВІТЛІ ГУМАНІСТИЧНОЇ ПСИХОЛОГІЇ

Над людством нахилився, як над потоком, В якому видно воду аж до дна.
Д. Павличко. Сковорода. 1967 р. Велична постать Григорія Сковороди незмінно перебуває в центрі уваги багатьох науковців різних профілів, що й не дивно, адже він, досягнувши висот творчості в різних галузях, залишив нам у спадщину безцінний філософський і літературний скарб — поетичний і прозовий, а ще — помітний слід у музиці, а ще — не менш цінний дар — легенду свого життя як практичне втілення своєї теорії. ... Ще один із засновників гуманістичної психології — Карл Роджерс (Carl Ransom Rogers, 1902–1987) — створює свою «клієнт-центровану» терапію (1951), розвиваючи ідеї гештальт-психології і Карла Густава Юнга. ... У найпопулярнішій праці К. Роджерса «Становлення особистості» [Rogers, 1961] ...

Список використаної літератури

1. Гусарчук Т. В. Феномен особистості Григорія Сковороди в дзеркалі його творчої спадщини // Сковорода Григорій: ідейна спадщина і сучасність / Ін-т філософії ім. Г. С. Сковороди НАН України ; відп. ред. І. П. Стогній. Київ, 2003. С. 554–565.
2. Корній Л. П. Історія української музики : у 3 ч. Ч. 2 : Друга половина XVIII ст. Київ ; Харків ; Нью-Йорк : Вид-во М. П. Коць. 1998. 387 с.
3. Попович М. В. Григорій Сковорода на тлі філософсько-релігійних рухів «раннього Модерну» // Сковорода Григорій: ідейна спадщина і сучасність / Ін-т філософії ім. Г. С. Сковороди НАН України ; відп. ред. І. П. Стогній. Київ, 2003. С. 30–50.
4. Черпухова К. М. Читаючи Сковороду (Перебування в Придворній співацькій капелі. Перші музичні твори) // Сковорода Григорій: ідейна

спадщина і сучасність / Ін-т філософії ім. Г. С. Сковороди НАН України ; відп. ред. І. П. Стогній. Київ, 2003. С. 584–591.

5. Шреєр-Ткаченко О. Я. Григорій Сковорода — музикант. Київ : Муз. Україна, 1972. 94 с.

6. Maslow A. Motivation and Personality. New York : Harper & Brothers, 1954. 412 p.

7. Rogers C. R. On Becoming a Person: A Therapist's View of Psychotherapy. London : Constable, 1961. 420 p.